

SXEDIO.G77

24.2.1959: ΚΟΥΤΣΙΟΥΚ-ΝΤΕΝΚΤΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ ΣΕ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΤΙ Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ **80** ΧΡΟΝΙΑ

Οι ηγεσίες της Τουρκίας και των Τουρκοκυπρίων δεν είχαν παράπονα από τη συμφωνία που είχε υπογραφεί στις **19** Φεβρουαρίου **1959** στο Λονδίνο.

Αντίθετα είχαν κάθε λόγο να είναι ικανοποιημένοι.

Η συμφωνία ήταν πολύ ευνοϊκή υπέρ τους και ιδιαίτερα της Τουρκίας.

Οι Τουρκοκύπριοι αναγνωρίζονταν πλέον ως κοινότητα η οποία θα μετείχε συνεταιρικά στο νέο κράτος, ύστερα από ένα απελευθερωτικό αγώνα, τον οποίο, όχι μόνο καταπολέμησαν, αλλά έκαμαν ότι μπορούσαν για να μη επιτύχει.

Ακόμα για την Τουρκία η επιτυχία ήταν μεγαλύτερη. Υστερα από **80** χρόνια τουρκικός στρατός θα επέστρεφε επίσημα και με υπογραφή και βούλα στο νησί, ενώ εξασφάλιζε δικαίωμα επέμβασης στα εσωτερικά πράγματα της νήσου, αν ανατρεπόταν το υφιστάμενο καθεστώς.

Ο Φαζίλ Κουτσιούκ επέστρεψε στην Κύπρο μαζί με τους Ραούφ Ντενκτάς και Οσμάν Ορέκ στις **24** Φεβρουαρίου **1959**.

Ο Κουτσιούκ ήταν αρχηγός του Κομματος "Η Κύπρος είναι τουρκική, ο Ραούφ Ντενκτάς ήταν αρχηγός της Ομοσπονδίας Τουρκικών Ιδρυμάτων και της μυστικής οργάνωσης των τουρκοκυπρίων ΤΜΤ, ενώ ο Οσμάν Ορέκ ήταν Γενικός Γραμματέας του Κόμματος του Κουτσιούκ.

Και οι τρεις ήταν οι βασικοί παράγοντες της τουρκοκυπριακής κοινότητας που την είχαν εκπροσωπήσει στη διάσκεψη του Λονδίνου.

Κατά την επιστροφή τους πέρασαν πρώτα από την Αγκυρα και στη συνέχεια με αεροπλάνο της τουρκικής Αεροπορίας έφθασαν στο νησί, όπου τους υποδέχθηκε

προσωπικά ο Κυβερνήτης Σερ Χιου Φουτ και αρκετοί Τουρκοκύπριοι.

Από την υποδοχή απουσίαζε το Ελληνικό στοιχείο που ακόμα προσπαθούσε να "χωνέψει" τη συμφωνία και προπαντός τα δικαιώματα που εξασφάλιζαν οι Τουρκοκύπριοι στη νέα Πολιτεία.

Από το αεροδρόμιο Λευκωσίας σχηματίστηκε πομπή που κατευθύνθηκε στην τουρκική συνοικία της Λευκωσίας όπου είκοσι χιλιάδες τουρκοκύπριοι είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία Ατατούρκ, κοντά στο σημερινό ξενοδοχείο Σαράϊ για να τους υποδεχθούν.

Μίλησε πρώτος ο Κουτσιούκ, ως επικεφαλής της αποστολής, χρησιμοποιώντας πανηγυρική, αλλά απλή γλώσσα, και χαρακτήρισε την υπογραφή των συμφωνιών σαν το τέρμα τενός δεκαετούς αγώνα της Τουρκίας.

Επισήμανε επίσης το δικαίωμα βέτο που παρείχετο στον τούρκο Ανιπρόεδρο και είπε ότι η συνθήκη έδινε στην τουρκοκυπριακή κοινότητα να λύνει μόνη της τα προβλήματα της επισημαίνοντας ιδιαίτερα τα χωριστικά δικαιώματα που εξασφάλιζαν οι τουρκοκύπριοι.

Ο Κουτσιούκ υπενθύμισε ότι με τη συμφωνία επιστρέφει ο τουρκικός στρατός στο νησί, αλλά κάλεσε τους τουρκοκύπριους να συνεργασθούν με τους Έλληνες.

Αντίθετα με τον Κουτσιούκ, ο Ραούφ Ντενκτάς, παρουσίασε τη συμφωνία σαν την πιο ένδοξη που μπορούσε να δώσει στους τουρκοκύπριους η Τουρκία, γιατί με αυτά είπε προστατευόνταν η τιμή των τουρκοκυπρίων ως κοινότητας και η ύπαρξη τους ως Τούρκων στο νησί.

Ο Ντενκτάς συνδυάζοντας το παρελθόν με το παρόν είπε ότι η Τουρκία είχε χάσει **80.000** στρατιώτες κατά την κατάληψη της Κύπρου το **1570**, ενώ οι τουρκοκύπριοι με ένα νεύμα ήσαν διατεθειμένοι να θυσιάσουν άλλες τόσες χιλιάδες και ακόμα να θυσιαστούν όλοι και να κάψουν την Κύπρο από άκρη σε άκρη προκειμένου να επιτύχουν εκείνο που επιδίωκαν.

Ενθουσιώδης ήταν και ο Οσμάν Ορέκ που είπε ότι μετά τις συμφωνίες η τουρκική σημαία της θα είναι

στημένη αιώνια στην Κύπρο.

Είπε ο Φαζίλ Κουτσιούκ στην ομιλία του:

"Επί τέλους δόθηκε τέλος στο αδιέξοδο του Κυπριακού που συνέχιζε εδώ και εκατόν πενήντα χρόνια. Ενώ από αρκετό καιρό ούτε ο λόγος μας, ούτε η φωνή μας ακούγονταν ούτε και οι κραυγές μας εύρισκαν αντίκρουσμα, από τις 19 Φεβρουαρίου εμφανιζόμαστε στην Κύπρο σαν μια ολοκληρωμένη κοινότητα.

Με ίσα δικαιώματα, ίσο τρόπο ζωής, σαν Κύριοι στο εξής θα διοικούμε τον εαυτό μας σε τούτο το νησί.

Η προσπάθεια δέκα ετών για την υπόθεση μας του επικεφαλής εκπροσώπου μας (Ατνάν Μεντερές, πρωθυπουργού της Τουρκίας) και του συνεργάτη του Υπουργού των Εξωτερικών Φατίν Ρουστού Ζορλού, έδωσαν σε μας βάσει αυτής της συνθήκης το δικαίωμα να εμφανιστούμε σαν κύριοι.

Φίλοι μου, στην αρχή σε όλους είχε δημιουργηθεί φόβος, λεγόταν ότι θα μας διοικούν άλλοι. Δεν είναι έτσι φίλοι. Σήμερα εμφανιζόμαστε ως κυρίαρχοι του νησιού. Ιδρύεται μια Δημοκρατία όπου ο Αντιπρόεδρος θα έχει δικαίωμα βέτο, δηλαδή όποιος νόμος θα θεσπισθεί, αν δεν υπάρχει έγκριση του Τούρκου, δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή.

Εως τώρα υπήρχε κάτι που πολύ λογικά μας φόβιζε. Ανησυχούσαμε ότι ο λαός μας θα υπέφερε από μια διοίκηση, βασισμένη σε καθεστώς πλειοψηφίας.

Είχαμε δίκιο, διότι στο παρελθόν και ειδικά οι αδικίες που συνέβαιναν, στα δημαρχεία μας ανησυχούσαν. Και μας έβαζαν σε σκέψεις.

Ενώ τώρα δεν είναι έτσι. Κυβέρνηση Δημοκρατίας θα πει, ότι ο Τούρκος θα κάνει όλες τις δουλειές που θέλει εκείνος. Τα σχολεία μας, η παιδεία μας, η Τράπεζα μας, θα διοικούνται με αποφάσεις που θα παίρνουν οι Τουρκικές επιτροπές, που θα έχουν συσταθεί ειδικά για αυτό το σκοπό.

Για τις γενικές υποθέσεις, δεν πρέπει να μας ανησυχεί το ότι στη Βουλή υπάρχει μια πλειοψηφία

70% προς 30%. Διότι, οποιοσδήποτε νόμος θεσπισθεί για να τεθεί σε εφαρμογή, πρέπει να εγκριθεί από τον Αντιπρόεδρο, δηλαδή από έναν που έχει ίσα δικαιώματα με τον Πρόεδρο, και αυτός θα είναι Τούρκος.

Εάν δεν υπάρχει η ψήφος εκείνου ή η υπογραφή του, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή. Αυτό θα πει ότι οι δυο κοινότητες θα προσπαθούν να κάμουν νόμους μόνο με συνεργασία.

Θα δοθεί ένα τέλος στην αιματοχυσία που εξακολουθούσε τόσα χρόνια στη νήσο. Εάν όμως η καλή προαίρεση μας οδηγηθεί σε κακό, τότε δεν υπάρχει περίπτωση να τεθεί σε εφαρμογή κανένας νόμος.

Γι' αυτό, όταν γινόταν η συνθήκη της Ζυρίχης, δεξιά και αριστερά κυκλοφορούσαν ορισμένα κουτσομπολιά και πολλοί από εσάς ερχόσασταν σε μένα και σας κατησύχαζα.

Φυσικά δεν μπορούσα να σας αναφέρω λεπτομέρειες, διότι ακόμη δεν είχε γίνει δεκτή η συνθήκη, ούτε είχε υπογραφεί.

Οποιαδήποτε ενέργεια μπορούσε να δημιουργήσει καταστάσεις ενάντια στην υπόθεση μας.

Ετσι δικαιολογημένα αυτή η στάση μου είχε δημιουργήσει μερικά ερωτηματικά στο μυαλό σας και από εδώ να ξεκίνησαν μερικά κουτσομπολιά. Αλλά τώρα έχουν ανακοινωθεί και όλοι διαβάσαμε τα άρθρα της συνθήκης.

Βλέπετε ότι αυτή η συνθήκη σε πολύ γρήγορο ρυθμό μας αναγνωρίζει σαν κοινότητα που θα λύνει τα προβλήματά της μόνη της.

Το κυριότερο που πρέπει να κάνουμε εμείς είναι να συνεχίσουμε και στο μέλλον με τον ίδιο ρυθμό την ενότητα και τη συνεργασία μεταξύ μας.

Ανάμεσα μας είναι λογικό να υπάρχουν η να μπαίνουν δολιοφθορείς και υποκινητές. Αυτοί είναι πολυθεϊστές, είναι άνθρωποι πρόστυχοι, κακοήθεις, άτιμοι που δεν θέλουν την εξύψωση και την ευημερία της κοινότητος μας.

Προσέξτε φίλοι μου. Εάν τους ακολουθήσουμε,

τότε θα οδηγηθούμε στην κατατροφή. Εμείς για να φθάσουμε σε αυτό το στάδιο ξέρετε πόσους νεκρούς δώσαμε. Επίσης ξέρετε ότι για να φθάσουμε σε αυτό το στάδιο η μητέρα πατρίδα θυσίασε τα πιο πολύτιμα παιδιά της.

Οι μεγάλοι μας, μόνο και μόνο για να τηρήσουν την υπόσχεση που έδωσαν και να υπογράψουν τη συνθήκη αυθημερόν, αγνοώντας την ομίχλη που επικρατούσε και διακινδυνεύοντας τη ζωή τους, κατέβαιναν στο αεροδρόμιο του Λονδίνου, αλλά τι κρίμα που μια ανάποδη σύμπτωση επέφερε εκείνο το δυστύχημα και μας κάλυψε όλους με ένα αιώνιο πένθος.

Εκείνοι έδωσαν εθελοντικά τη ψυχή τους για τους Τούρκους αυτού του τόπου, γι' αυτό το νησί. Για να ζήσουμε εμείς, οι **120.000** Τούρκοι στο εξής αιώνια ελεύθεροι.

Εμείς με αυτή τη συνθήκη τι δεν κερδίσαμε φίλοι μου;

Ακριβώς πριν **80** χρόνια στις **19** του Φεβράρη, ο τουρκικός στρατός απεχώρησε από τη νήσο, αλλά θα επιστρέψει του χρόνου την ίδια ημερομηνία.

Γι' αυτό, εσείς, όπως έως τώρα, και στο εξής θάθελα να συνεχίσετε τη βοήθεια και συμπαράσταση που μας δίνετε.

Δεν θα αναφερθώ εδώ για το δυσάρεστο γεγονός που συνέβη προχθές. Αύριο, μεθαύριο θα γυρίσω, όλα τα σχολεία και θα συζητήσω με τους μαθητές μας. Θα τους εξηγήσω σε τι μπορούν να παρασύρουν την κοινότητα μας αυτοί οι υποκινητές. Τώρα θα αναφερθώ μόνο σε μια υπόθεση στη νέα μας ζωή που αρχίζει από σήμερα.

Για να μη μείνει στη μέση, πάλι η υπόθεσή μας, πρέπει να δείξουμε την καλή μας διάθεση, υποστηρίζοντας πάντοτε ο ένας τον άλλο.

Είναι καθήκον όλων μας να σεβασθούμε όλους τους νόμους για την ειρήνη του νησιού μας.

Πάλι σας λέγω ότι το ξέρω, πολλοί ταραξίες θα θελήσουν να δράσουν ανάμεσα μας, και να εμποδίσουν την επίτευξη του ποσοδοκούμενου αποτελεσματος, το οποίο φέρανε οι Τούρκοι με τόσους αγώνες και θυσίες,

που κάναμε από χρόνια.

Αλλά όλοι με τη σκέψη μας και τη βοήθεια του Θεού θα είμαστε στο εξής κοντά σας.

Εσείς εάν ακούσετε το παραμικρό να το αγνοήσετε και πρέπει να έλθετε σε επαφή μαζί μας για να συζητήσουμε.

Εάν ο καθένας βαδίζει με τη δική του γνώμη και κάνει αυτό που θέλει, τότε οι καταστροφές που θα έλθουν στην κοινότητα θα είναι τεράστιες φίλοι μου και η εξουδετέρωση τους θα είναι δύσκολη.

Η σημερινή άφιξη μας στη νήσο και αυξάνει και δυσκολεύει την εργασία μας από κάθε άλλη φορά.

Με το να λέω δυσκολεύει δεν εννοώ ότι υπάρχει κίνδυνος.

Το μόνο που πρέπει να κάνετε εσείς για να σώσουμε το αύριο μας, είναι να συσπειρωθείτε και να συνεργασθείτε με περισσότερη δύναμη.

Τα Δημαρχεία μας έχουν διαχωριστεί κατόπιν εντολής του νόμου.

Ο τελευταίος που μας συνάντησε στο Λονδίνο ήταν ο Κυβερνήτης, ο οποίος μας ανακοίνωσε ότι παρ' όλον ότι ο νόμος για τα Δημαρχεία θα τεθεί σε εφαρμογή τον άλλο χρόνο, τα δημαρχεία μας θα αναγνωρισθούν με ειδικό Νόμο μέσα σε **15** ημέρες.

Τα Δημαρχεία μας θα μπορέσουμε να τα διοικήσουμε εμείς. Και στη νέα Κυβέρνηση που ιδρύθηκε βάσει της συνθήκης της Ζυρίχης, θα γιορτάζουμε τις εθνικές μας γιορτές όπως είναι καθορισμένες κάθε χρόνο.

Η σημαία μας θα παραμένει πάντοτε πάνω από τα κεφάλια μας. Αυτή θα μας δίδει την αφορμή να πανηγυρίζουμε κατά τις χαρούμενες μέρες της μητέρας πατρίδας.

Περνώντας στις οικονομικές συνδέσεις μπορώ να σας πω ότι για να αυξήσουμε και να τελειοποιήσουμε τις τράπεζες μας, έχουμε ήδη προβεί σε συμφωνία με τη μητέρα πατρίδα.

Και ευχαρίστως σας πληροφορώ ότι σε λίγο διάστημα θα λειτουργήσει η Αγροτική μας Τράπεζα.

Όλα αυτά με πέντε- έξι λέξεις αποδεικνύουν το

πνεύμα της συνθήκης.

Το πνεύμα αυτής της συνθήκης είναι το ότι οι τουρκοκύριοι αναγνωρίστηκαν σαν μια κοινότητα.

Φίλοι μου επειδή δυο τρεις ημέρες ήμουν άρρωστος, δεν θα μπορέσω να σας πω παραπάνω, γι' αυτό θα δώσω το λόγο στο φίλο μου Ραούφ Ντενκτάς.

Μόνο θα σας παρακαλούσα όλους από σήμερα να δώσετε μεγαλύτερη προσοχή στις εργασίες σας.

Στη Νέα Κυβέρνηση που θα ιδρυθεί εμείς οι Τουρκοκύριοι πάντοτε θα δείξουμε τα αισθήματά μας και θα αποδείξουμε ότι οι Τουρκοκύριοι πάντοτε υπακούμε στους νόμους και την τάξη.

Από όλους σας ζητώ μια χάρη. Να μη εξερεθίζετε την άλλη πλευρά, να μην δημιουργείτε γεγονότα που θα θίξουν το φιλότιμο των άλλων.

Εμείς θα βαδίζουμε στα πλαίσια του νόμου και της τάξεως και θα προχωρούμε στο δρόμο μας.

Σε λίγο καιρό τα γεγονότα θα δείξουν μόνα τους ότι η τουρκική κοινότητα έφθασε σε ευημερία και ευδαιμονία.

Φίλοι μου σας χαιρετώ όλους με σεβασμό.

Στη συνέχεια μίλησε ο Ραούφ Ντενκτάς που εκφώνησε ένα πιο ενθουσιώδη λόγο:

Αξιότιμα μου αδέρφια,

Σήμερα σας φέρνουμε το μήνυμα, την ανταμοιβή μιας υποθέσεως που τόσα χρόνια σας ανησυχούσε και σας έκανε να τρέμετε γι' αυτήν.

Αυτή η υπόθεση δεν έληξε, όπως ακριβώς τη θέλαμε εμείς. Αυτό το ξέρουμε, το αισθανόμαστε. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είμαστε σε θέση, αν χρειασθεί, εμείς οι **120.000** Τούρκοι, με ένα σύνθημα της μητέρας πατρίδας να προσφέρουμε **120.000** νεκρούς και κάνοντας **120.000** μνημεία να κάψουμε από άκρη σε άκρη όλο το νησί.

Η μητέρα πατρίδα έδωσε σε μας, μέσα στα πλαίσια της σημερινής διεθνούς καταστάσεως, μια από τις καλύτερες, από τις πιο ένδοξες, από τις πιο αστραφτερές και από τις πιο αποτελεσματικές λύσεις.

Προστατεύεται η τιμή μας, σαν κοινότητα, η

ύπαρξη μας σαν Τούρκων, και μπορούμε να ζήσουμε σαν άνθρωποι με δικαιώματα.

Εμείς είχαμε αντικρύσει όλες τις λύσεις που προσφέρθηκαν για την Κύπρο μέχρι πριν από τρία χρόνια με φόβο.

Διότι και στο σχέδιο Ράνιγκλιφ και στο σχέδιο του Μακμίλλαν και σε όλα τα προηγούμενα σχέδια, οι Τουρκοκύπριοι θεωρούνταν μειονότητα και μας θεωρούσαν και είχαν πρόνοιες συμπεριφοράς σε μας, σαν ένα κοπάδι ανθρώπων, το οποίο ήταν καταδικασμένο να ζει κάτω από την ηγεμονία οποιουδήποτε.

Εμείς αυτούς τους κινδύνους τους ξεπεράσαμε και φθάσαμε σε αυτή την ημέρα.

Μετά από εδώ έχουμε το δικαίωμα αυτοδιοίκησης. Σε αυτή την Τουρκική Κύπρο, το δικαίωμα αυτοδιοίκησης, μας ανήκει.

Εμείς αυτές τις ημέρες τις ζήσαμε διότι το περασμένο καλοκαίρι αποδείξαμε ότι είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε άλλα **80.000** άτομα, δίπλα στις **80.000** που είχαμε θυσιάσει (ογδόντα χιλιάδες ήταν ο αριθμός των νεκρών που είχε αναφέρει ο Λαλά Μουσταφάς ότι είχε κατά την κατάληψη της Κύπρου το **1570**).

Σε όλους εξηγήσαμε ότι για μας δεν έχει καμιά σημασία η ζωή μας, δίπλα στην υποστήριξη των δικαιωμάτων μας και στον κυματισμό της σημαίας μας.

Σε όλους αποδείξαμε ότι είμαστε έτοιμοι ακόμα και να πεθάνουμε όταν χρειάζεται για την διατήρηση του τουρκισμού στην Κύπρο. Ζήσαμε αυτά δίπλα στα μνημεία των προσφιλών αυτοθυσιασθέντων νεκρών μας. Σχεδόν κερδίσαμε.

Αγαπητά μου αδέρφια,

εσείς είσθε εκείνοι που αποδεικνύετε και είσθε έτοιμοι να πέσετε δίπλα σ' αυτούς τους νεκρούς που θυσιάστηκαν για να μας χαρίσουν αυτές τις μέρες.

Είμαι σίγουρος ότι και στο εξής, με την ίδια θέληση και δύναμη, μέσα στο ίδιο πιστεύω, αγκαλιάζοντας ο ένας τον άλλο, προστατεύοντας τα δικαιώματά μας και εάν κρατήσουμε την τιμή της

υπόθεσης μας, υπεράνω όλων, αυτά που κερδίσαμε σήμερα, η διοίκηση του κράτους που μας δόθηκε, είναι πολύ καλύτερη από εκείνη που θέλαμε.

Το καθήκον μας είναι να μη χαλάσουμε την ενότητα και συνεργασία μας.

Και μη χάνοντας ούτε την παραμικρή σταγόνα από τον τουρκισμό μας, θα ζήσουμε στην Κύπρο εξυψώνοντας την.

Είμαι σίγουρος ότι αυτό θα το κάνετε, διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ύπαρξη μας σε αυτό το νησί είναι αναγκαία και για την Τουρκία.

Η επιβίωση και η αύξηση της δύναμης μας στη νήσο σημαίνει ενδυνάμωση και επιβίωση της Τουρκίας μας. Εμείς είμαστε άνθρωποι οι οποίοι ορκιστήκαμε να δώσουμε και την ψυχή μας γι' αυτό το σκοπό.

Τώρα μας δίδεται ζωή. Τώρα μας λένε ζήσετε, εξυψωθείτε. Κάντε το τουρκικό στοιχείο της Κύπρου δυνατό σαν τους τούρκους της Τουρκίας. Και στο εξής, πως μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση της μητέρας πατρίδας θα ασχολείται μαζί μας, όχι μόνο γιατί μας αγαπά, όχι μόνο επειδή είναι ομοιοεθνείς μας, αλλά γιατί με βάση τη συνθήκη υποσχέθηκε να ενδιαφέρεται για μας και αν πέσουμε θύμα κάποιας αδικίας θα επέμβει στρατιωτικά.

Σήμερα αυτά τα χώματα που από το **1878** έχουν να δουν ένα τούρκο στρατιώτη, τον οποίο έχουν πεθυμήσει, στο εξής θα τον έχουν δίπλα τους.

Μήπως θέλουμε τίποτα πιο δυνατό από αυτό ώστε να προστατευτούν τα τουρκικά δικαιώματα; Μήπως ψάχνουμε πιο δυνατό στήριγμα για την προστασία των τουρκικών δικαιωμάτων; Ποτέ.

Εφ' όσον εμείς εδώ μένουμε άγρυπνοι και βαδίζουμε με πλήρη εθνική συνείδηση, ενότητα και συμπαράσταση, η μητέρα πατρίδα και με τον εδώ βραχίονα της (δηλαδή το στρατό) θα προσταστεύσει τα δικαιώματά μας μέχρι θανάτου.

Οσο διάστημα παραμένουν εδώ, κάθε άτομο κάθε κράτος, κάθε Εθνος, θα είναι υποχρεωμένο να σέβεται τα δικαιώματά μας.

Αξιότιμα αδέρφια μου,
εμείς υπογράψαμε μια έντιμη συνθήκη.
Ο όρος μας είναι ο σεβασμός προς τα δικαιώματά
μας.

Δεν θέλουμε να μας συμπεριφέρονται σαν να
είμαστε δούλοι και σαν αιχμάλωτοι, ούτε και σαν
μειονότητα.

Εάν μας συμπεριφερθούν πρόστυχα, εάν μας
μεταχειρίζονται στο μέλλον, όπως μας
μεταχειριζόντουσαν στο παρελόν σαν να μην υπήρχαμε,
τότε θα εμφανιστεί εκείνη η φωτιά, ο καπνός εκείνος,
ο πέπλος του αίματος του περασμένου καλοκαιριού.

Πάλι οι εδώ τούρκοι, ο εδώ τουρκικός στρατός,
θα ζητήσει από εκείνους το δικό μας λογαριασμό.

Αγαπητά μου αδέρφια,

ήλθαμε να ζήσουμε μέσα σε ειρήνη, σεβόμενοι ο
ένας τον άλλο. Είμαστε έτοιμοι να ζήσουμε σώματι και
ψυχή ειρηνικά, με αλληλοσεβασμό και αγάπη, αλλά δεν
ανεχόμαστε ούτε θα ανεχθούμε να γίνουμε σκλάβοι.

Ιδού η εργασία, σκληρή εργασία τόσων μηνών των
μεγάλων της Τουρκίας μας είχε σαν αποτέλεσμα αυτή
την ένδοξη συνθήκη, η οποία δεν θα αφήσει ούτε μια
μέρα τους Τούρκους της Κύπρου να ζήσουν υπό το ζυγό
των άλλων και σε κανένα να τους κάνει δούλους.

Γι' αυτό μπορούμε να βλέπουμε το μέλλον με
αισιοδοξία. Για να μπορούμε να βλέπουμε το μέλλον μα
αισιοδοξία έχει και ένα δεύτερο παράγοντα.

Και στο στήθος σας κυματίζει η τούρκικη
σημαία που κρατάτε στα χέρια σας. Ένας άλλος
παράγοντας είναι η αλληλεγγύη μας. Αυτή η νήσος
καταλήφθηκε με θυσία **80.000** ηρώων. Εμείς δεν
αιχμαλωτίσαμε τον τουρκισμό αυτής της νήσου.

Μετά που θα αποδείξουμε ότι είμαστε κάθε
στιγμή έτοιμοι να πεθάνουμε για την κατάληψη της
νήσου, βρήκαμε μια συνθήκη ανάλογη και αντάξια
αυτής της συνθήκης.

Στην έγκριση αυτής, αδέρφια μου, μας βοήθησε
πάρα πολύ η μητέρα Τουρκία, η Ανατολία και η

τούρκικη νεολαία, η οποία είναι έτοιμη για να θυσιάστεί για μας.

Όπως είπε και ο αξιότιμος αρχηγός μας δρ Κουτσιούκ, εμείς στο εξής δεν θα προκαλούμε την αντίθετη πλευρά.

Φυσικά δεν την προκαλούσαμε, αλλά στο εξής πρέπει να είμαστε πιο προσεκτικοί, θα δείξουμε καλή διάθεση, θα προσπαθήσουμε να επιτύχουμε συνεργασία.

Αυτά είναι τα καθήκοντά μας που απορρέουν μέσα από τις υποσχέσεις που έδωσε η Τουρκία για λογαριασμό μας και οι υποσχέσεις που δώσαμε εμείς για λογαριασμό σας.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες θα πραγματοποιήσουμε και θα κοιτάξουμε τις εργασίες μας, θα αναπτυχθούμε σαν κοινότητα, θα πλουτίσουμε, θα δυναμώσουμε, αν βαδίσουμε σε ενότητα και συνεργασία.

Τότε όσο βαρύ και αν είναι το φορτίο που κουβαλάμε στους ώμους μας θα το αντέξουμε.

Αυτή η πατρίδα είναι γι' αυτούς που πεθαίνουν γι' αυτά τα χώματα. Και αυτό ποτέ δεν θα το ξεχάσουμε. Εμείς υποδεικνύοντας ότι είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε, να ζήσουμε αδελφωμένοι με τους πάντες. Όμως δεν θα θυσιάσουμε ούτε ίντσα από την εθνική τιμή και την ύπαρξη μας.

Αδέλφια μου σας χαιρετώ όλους με σεβασμό και αγάπη.

Τρίτος στη σειρά μίλησε ο Οσμάν Ορέκ που τόνισε:

"Αγαπητά μου αδέλφια,

σήμερα φθάσαμε στην αγκαλιά σας στην πατρίδα μας, με ένα αεροπλάνο που ανήκει στην Αεροπορία του ένδοξου Τουρκικού Στρατού.

Όπως σήμερα σαν άτομα φθάσαμε στην ωραία Κύπρο μας, κάτω από την προστασία των φτερών του Τουρκικού στρατού, έτσι και μετά από ένα χρόνο θα είμαστε υπό τα φτερά της προστασίας του ηρωϊκού τουρκικού στρατού.

Στο εξής θα ζούμε με δόξα και τιμή, όπως

αρμόζει στην ηρωϊκή τουρκική κοινότητα.

Στην τουρκοκυπριακή ιστορία έχουμε πολλές ιστορικές ημέρες. Αλλά η σημερινή επίτευξη της ένδοξης αυτής συνθήκης ανοίγει μια νέα σελίδα.

Εμείς έως τώρα στεκόμασταν πάνω σε δυο σημεία. Με το πρώτο επιδιώκαμε να καταλήξουμε σε μια ζωή που αρμόζει σε πολιτισμένες κοινότητες και που στηρίζεται στην ελευθερία, τη δικαιοσύνη και να υπάρχει σεβασμός των δικαιωμάτων μας.

Αλλά δίπλα σ' αυτό ισχυριζόμασταν ότι η Κύπρος, λόγω της μικρής αποστάσεως με την μητέρα πατρίδα και λαμβάνοντας υπόψη τη στρατηγική σημασία της, είναι ένα αδιαίρετο κομμάτι της Τουρκίας.

Σήμερα επιτύχαμε να νικήσουμε και στις δυο προτάσεις μας. Εξ αιτίας αυτού, φίλοι μου, είμαστε πολύ ευτυχημένοι.

Από σήμερα σταματήσαμε πλέον εμείς να είμαστε μια μειονότητα στην Κύπρο. Στη νέα διοίκηση που θα συσταθεί και που θα βασίζεται σε αρμονική και κοινή συνεργασία, θα έχουμε ένα μεγάλο μερίδιο, όπως αρμόζει στην τιμή μας.

Από την άλλη πλευρά ο ένδοξος τουρκικός στρατός και η δοξασμένη σημαία της μητέρας πατρίδας, θα είναι στημένη αιώνια στην Κύπρο φίλοι μου.

Σε αυτήν τη γεμάτη ευτυχία μέρα θέλω να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ στο προσωπικό της ένδοξης τουρκικής Αεροπορίας που μας μετέφερε εδώ.

Εμείς, όπως σας είπαν και οι αξιότιμοι αρχηγοί δρ Κουτσιούκ και Ραούφ Ντενκτάς, αν και φθάσαμε σ' αυτήν την ένδοξη συνθήκη, δεν σημαίνει ότι η υπόθεση μας τελείωσε εδώ.

Αντίθετα εισερχόμαστε σε μια νέα φάση, ώστε στο εξής, αν η κοινότητα μας εργασθεί μέσα στα πλαίσια της ενότητας, σαν μια καρδιά, τότε θα αποκτήσουμε όλα τα δικαιώματα μας και τις ελευθερίες μας.

Εμείς πιστεύουμε ότι όπως μέχρι τώρα η

κοινότητα μας έδειχνε ευαισθησία στις εθνικές υποθέσεις, έτσι και στο εξής με την ίδια και μεγαλύτερη θέληση θα συνεχίσουμε.